BID`AH

[ZNACZENIE, KATEGORIE, NIEBEZPIECZEŃSTWA I ROZWIĄZANIA]

Autor: Szeich Sâlih al-Fauzân
Na podstawie 'The Book of Tawhid'.
Tłumaczenie na angielski: Mahmoud Ridha Murad.
Opracowanie i tłumaczenie na język polski: Majida Sha'ban (ukhtimuslimah@yahoo.com)

www.planetaislam.com

I. Bid`ah - innowacja, herezja i jej znaczenie 4
1. Każda Bid`ah jest Dalalah. Definicja Bid`ah. Rodzaje Bid`ah 4
2. BID`AH jako sposób mający na celu przypodobanie się Allâhowi, przybliżenie do Stwórcy (ﷻ) 5
3. BID`AH - innowacja dotycząca religii 5
4. BID`AH dotyczyć może każdej z dziedzin szariatu. 6
5. BID`AH nie ma źródeł, odniesień w Koranie, sunnie Proroka ani postępowaniu lub idżmah uczonych Towarzyszy. 7
II. Przyczyny Bid`ah 8
1. Brak wiedzy odnośnie zasad i reguł Islamu 9
2. Podążanie za pragnieniami 9
3. Ślepe naśladownictwo opinii oraz ludzi (fanatyzm). 9
4. Naśladowanie niewiernych 10
III. Niebezpieczeństwa Bid`ah 10
1. Bid`ah powoduje rozłam ummy. 10
2. Bid`ah to Fitnah lub surowa kara dla społeczności muzułmańskiej 11
3. Bid`ah jest źródłem zła w ummie. 12
4. Bid`ah niszczy sunnę i kreuje do niej niechęć. 12
5. Bid`ah prowadzi do Kufr 13
6. Bid`ah utrudnia szerzenie Islamu oraz czynienie dawah w imię Allâha. 13
7. W odniesieniu do jednostki, Bid`ah niszczy Akhira człowieka. 14
IV. Przykłady współczesnych Bid`ah 14
1. Celebrowanie urodzin Proroka Muhammada. 14
2. Wiara, iż błogosławieństwa mogą pochodzić od miejsc, reliktów itp. 15
3. *Bid`ah* dotycząca aktów czci. 17
IV. Rozwiązania mające na celu unikanie i zwalczanie bid`ah 18

W Imię Boga, Miłosiernego, Litościwego

Islam, religia muzułmanów opiera się wyłącznie na jednej nauce. Innymi słowy, jest tylko jeden 'prawdziwy' Islam (arab. *dîn* - religia) i nie istnieją różne wersje Islamu, grupy, odłamy religijne.
Prostą i właściwą drogę, którą wierny powinien kroczyć przez życie (arab. *dunyah*) wyznacza Księga Allâha (عَزَّ وَجَلَّ) - Koran, sunna Wysłannika Allâha (ﷺ) oraz nauki i tradycje Sahaba - towarzyszy Proroka Muhammada (ﷺ).

Zrelacjonował Ibn Mas`ûd. Pewnego dnia Prorok (ﷺ) nakreślił na ziemi prostą linię i powiedział, "To jest droga Allâha." Następnie narysował kilka linii z lewej i prawej strony, mówiąc: "To są złe drogi, na których czeka, zwodząc ku nim Szatan." Następnie Prorok (ﷺ) wyrecytował poniższy werset Koranu (który znaczy): **»Zaprawdę to jest moja prosta droga, więc podążajcie nią, a nie - inną drogą, albowiem odwiedzie was ona od prawdziwej (prostej) drogi.«**[1]

Analizując Koran, zauważymy, iż Allâh (عَزَّ وَجَلَّ) nauczając o prawdzie zawsze używa tego słowa w liczbie pojedynczej (w arabskiej oryginalnej wersji językowej). Na przykład, słowo *an-nûr*, (światło, w znaczeniu 'prawda') jest w liczbie pojedynczej, w przeciwieństwie do *dhulumath*, występującego w liczbie mnogiej.
Przykład z Koranu wskazuje wyraźnie, iż poprawna jest tylko **jedna** droga, a odejście od niej powoduje nieakceptowany w Islamie rozłam, stanowi *bid`ah*- innowację.

Koncepcja *bid`ah* nie jest, niestety, dla wszystkich zrozumiała. Przyczyną jest między innymi mylne pojmowanie pojęcia 'dobrej *bid`ah*' [arab. *bid`ah hasana*]. Umniejsza się również wśród muzułmanów wiedza o tradycji, sunnie Proroka. Wielu wiernych nie wie, iż czyny które wykonują nie były w ogóle przez Wysłannika praktykowane. Oddzielenie Sunny i *bid`ah*, innowacji do niej wprowadzonych, stanowi dzisiaj bardzo poważny problem. Nieporozumienia te wymagają wyjaśnienia pojęcia, koncepcji i aspektów *bid`ah* według *ahl-us-unnah wa al-dżama'h*[2], umożliwiając zrozumienie czym jest innowacja, jak bardzo jest niebezpieczna, jak należy jej unikać i eliminować.

1 Surah al-An`am, 6:153

2 Dosłownie ludzie sunny. Określenie odnoszące się do większości muzułmanów, podążających za sunną Proroka oraz jego prawowitych następców.

I. Bid`ah - innowacja, herezja i jej znaczenie

1. Każda Bid`ah jest Dalalah. Definicja Bid`ah. Rodzaje Bid`ah

Bid`ah* to dosłownie: każda nowa rzecz, czyn, wcześniej nie praktykowany i.e. bez precedensu. Z punktu widzenia szariatu (prawa islamskiego), każda *bid`ah jest *dalalah* i nie funkcjonuje w prawodawstwie pojęcie 'dobra *bid`ah*'.

Prorok (ﷺ) rzekł: "Każda *dalalah* wiedzie do ognia piekielnego."[3]

Dalalah oznacza odejście, zboczenie z prostej, właściwej drogi i/lub prawdy. Słowo *dalalah* lub *dal*, zostało przez Allâha (ﷻ) użyte w Koranie w odniesieniu do ludzi, którzy zbaczają z prostej wyznaczonej przez Niego drogi, doprowadzając do rozłamu w religii. Nie określa ono natomiast osób, które popełniają grzech lub błąd w wierze. Na przykład w surze Al-Fatiha (Sura Otwierająca), słowo *dâleî* oznacza Chrześcijan (którzy zboczyli z prostej drogi). Dlatego też Prorok (ﷺ) przestrzegając przed *bid`ah*, używał sformułowania *dalalah*,

> "Każda innowacja jest '*dalalah*'"[4]

Nie mówił każda *bid`ah* jest grzechem lub złem, albowiem jest ona czymś więcej, to błędna, zwodząca z prawidłowej drogi idea.

Bid`ah - innowacja, dzieli się na dwa rodzaje:

naukowa: dotyczy innowacji, wynalazków w dziedzinach takich jak nauka, technologia, medycyna, przemysł itp. Jest ona dozwolona.

religijna: dotycząca zasad wiary, aktów czci. Jest ona zabroniona w Islamie. Wynika to z faktu, iż Islam (jego zasady, nakazy, zakazy, regulacje dotyczące aktów czci, szariat - prawodawstwo) zostały przez Allâha ustanowione w doskonały sposób i nie mogą być przedmiotem ingerencji człowieka. Prorok (salla Allahu alajhi ła sallam) powiedział:

> "Innowacja wprowadzona do naszej religii (Islamu), powinna być odrzucona". (Buchari i Muslim.)

W innej narracji, wypowiedź brzmiała:

> "Akt czci, nie mający podstaw w religii (Islamie), powinien być odrzucony". (Buchari i Muslim.)

---

[3] arab. "*Kullu dalalatin fi an-nar*"

[4] arab. *'kullu bidatin dalalah'*

2. BID`AH jako sposób mający na celu przypodobanie się Allâhowi, przybliżenie do Stwórcy (ﷻ).

Osoby, które wprowadzając lub naśladując *bid`ah*, twierdzą, iż czynią to jedynie po to, by zbliżyć się do Allâha (ﷻ) i Mu się przypodobać, popełniają największy możliwy grzech.
Ahmad Ibn Hanbal powiedział, "Największy grzesznik *fasiq* spośród '*ahl as-sunnah wa al-dżam`ah*' lepszy jest od najbardziej pobożnej osoby spośród '*ahl al-bid`ah*'[5]."
Dzieje się tak, albowiem grzesznik świadomy faktu, iż określone postępowanie jest nagannym wykroczeniem poza granice szariatu, nie stara się usprawiedliwiać twierdząc, iż czyni rzeczy *halal* (dobre, dopuszczalne przez szariat).

Człowiek, praktykujący *bid`ah*, postępuje wbrew Koranowi oraz/lub sunnie, wyrażając jednocześnie pogląd, iż to co czyni miłe jest Allâhowi (ﷻ) i przybliża wiernego do Stwórcy.
Zakładanie, iż czyny nie mające podstaw w Koranie i/lub Sunnie, dwóch źródłach doskonałej religii - Islamu, iż czyny niezalecane, nienakazane przez Allâha sprawią Mu przyjemność, jest kłamstwem przeciwko Allâhowi i przykładem największej ignorancji i pychy człowieka.

3. BID`AH - innowacja dotycząca religii

Bid`ah - innowacje w religii można podzielić na dwie kategorie:

słowna *bid`ah*: dotycząca zasad wiary, propagowana jest przez różnego rodzaju sekty (min. Dżahmitów, którzy przyjęli nauki Dżahm bin Safwan; Muta'zilitów; Ahmadija itp.), i dotyczy ona nauczania o Islamie.
Przykładem słownych *bid`ah* to między innymi: twierdzenie, iż wznoszenie modlitw i próśb do Proroka, zmarłych jest dozwolone; usprawiedliwianie umartwiania się; kastracja w celu eliminacji pożądania; utrudnianie wykonywania aktów czci - przez (na przykład) twierdzenie, iż odbywając pielgrzymkę (hadż lub umrah) nie można skryć się w cieniu (parasola, samochodu), nie wolno schładzać ciała wodą podczas postu. Wprowadzanie do religii nowych praktyk i zasad oraz nauczanie, iż mają one źródło w szariacie bez podawania dowodów (z Koranu, hadisów) - stanowi *bid`ah*.

***bid`ah* obejmująca akty czci**, tzn. oddawanie czci Allâhowi (subhanahu ła ta'ala) za pomocą rytuałów nie mających podstaw, nie ustanowionych przez Koran oraz/lub sunnę Proroka (ﷺ).
Jest to min.:
wprowadzanie nowych aktów czci np. wymyślanie nowych modlitw; obchodzenie świąt, które nie mają podstaw w Islamie; modyfikowanie obowiązujących aktów czci, np. dodanie piątego rakatu do modlitwy *asr*; formy wykonywania aktów czci np. wspominanie Allâha w grupie za pomocą wyśpiewywania formuł religijnych; umartwianie się; całkowite 'poświęcanie' się aktom

---

[5] Ludzi innowacji, ludzi którzy wprowadzają do Islamu, praktykują i nauczają bidah

czci, wykraczając poza normy ustalone przez Sunnę Proroka (ﷺ); modyfikacje terminów, czasu, pór dnia w których należy wykonać akty czci; wprowadzanie nowych terminów i wiązanie z nimi określonych aktów czci jak np. innowacja którą niektórzy propagują, jest poświęcanie doby w połowie miesiąca *sha'abân* na modlitwę oraz post. Ogólnie, modlitwa i post nie są innowacjami, aczkolwiek wykonywanie ich w terminie, który nie jest ustanowiony przez sunnę jest innowacją.

Bid`ah to również unikanie, powstrzymywanie się bądź rezygnacja z określonych praktyk religijnych, uczynków, zachowań - ustanowionych, nakazanych i/lub zalecanych przez Koran i/lub sunnę, posługując się argumentem, iż działanie takie jest zasadne i zbliża do Allâha - bez przytaczania dowodów z Koranu i/lub sunny. Za przykład posłużyć nam może sytuacja, która miała miejsce za życia Proroka (ﷺ).
Do Proroka (ﷺ), przyszli trzej mężczyźni, ofiarowując trzy rodzaje *bid`ah*. Pierwszy zobowiązywał się do spędzania każdej nocy, do końca życia, na modlitwie. Drugi do postu podczas każdego dnia, trzeci do celibatu. Prorok natychmiast zganił owe 'dobre *bid`ah*' (mogło by się wydawać, iż nie ma nic złego jest w nieustannym oddawaniu czci Allâhowi) tymi słowy:

> "Jestem najlepszym spośród was, a modlę się tylko podczas części nocy, przesypiając drugą jej część, poszczę podczas niektórych dni i jestem żonaty."

O ile dwaj pierwsi mężczyźni pragnęli zintensyfikować akty czci, wykraczając tym samym poza granice szariatu (czyniąc więcej niż nakazane), trzeci zamierzał zrezygnować, wyrzec się małżeństwa, które jest dozwolone i zalecane przez Allâha (عز وجل).

Zatem usprawiedliwianie celibatu (praktykowanego przez katolickich księży, chrześcijańskich zakonników i zakonnice, jak również sufi) jako postępowania zbliżającego do Stwórcy i sprawiającego Mu przyjemność, jest *bid`ah*.

Popełnia również *bid`ah* wegetarianin, który powstrzymując się od spożywania mięsa, twierdzi, iż 'nie wyrządzając krzywdy żywemu stworzeniu', sprawia przyjemność Allâhowi, albowiem Stwórca (عز وجل) zezwolił człowiekowi na spożywanie mięsa zwierząt (które są *halal*) jak również nakazał, aby zwierzęta były przedmiotem ofiary Mu składanej. (Koran 2: 173; 5: 3-5; 23:51)

4. BID`AH dotyczyć może każdej z dziedzin szariatu.

Szariat (prawodawstwo islamskie) obejmuje *aqîdah*[6], wiarę, akty czci oraz relacje inter-presonalne, społeczne i transakcje handlowe. *Bid`ah* dotyczyć może zatem nie tylko *aqîdah* czy aktów czci, lecz również transakcji, relacji społecznych i międzyludzkich.

[6] Zakorzenione w sercu; zasady i szczegóły wiary

Na przykład: osoba, która twierdzi, iż przy zawarciu umowy handlowej wymagana jest obecność czterech świadków płci męskiej, a nie dwóch (jak zaleca Islam), przekracza granice szariatu, popełniając *bid`ah*. (zob. Koran **2**:282)

5. BID`AH nie ma źródeł, odniesień w Koranie, sunnie Proroka ani postępowaniu lub idżmah[7] uczonych Towarzyszy.

Jednym z przykładów, przytaczanych przez '*ahl al-bid`ah*' starających się o uznanie określonych *bid`ah* za *halal* (dozwolone w szariacie), jest historia Umar'a (radi Allâhu anhu) oraz modlitwy *tarawih*[8]. Twierdzą oni, iż skoro Umar (radi Allâhu anhu) zapoczątkował codzienną praktykę modlitwy *tarawih* podczas miesiąca obowiązkowego postu, oznajmiając, iż wprowadził 'dobrą *bid`ah*; podczas kiedy Prorok (ﷺ) wykonał ją tylko przez trzy pierwsze noce ramadanu; zmiany i innowacje w religii są zasadne i dozwolone.

Błędnie interpretują oni pojęcie 'dobra *bid`ah*, nie rozumiejąc definicji *bid`ah* w szariacie.
Na przykład: Allâh (عَزَّ وَجَلَّ) odnosi się w Koranie do 'jego sunny'. Ewidentnie, jeśli odnosimy się do sunny, wówczas jest to odniesienie do sunny Proroka oraz wynikających z niej praw, ie. szariatu.

Podobnie, kiedy Umar (radi Allâhu anhu) odnosił się do regularnego odmawiania modlitwy *tarawih*, miał na myśli dosłowne (lingwistyczne) znaczenie słowa 'dobra *bid`ah*'. Modlitwa *tarawih* nie była innowacją w religii, albowiem jej wykonywanie zalecił Prorok (ﷺ). Jedyną przyczyną, z powodu której Wysłannik Allâha (ﷺ) zaprzestał jej wykonywać po trzech nocach ramadanu, była, zgodnie z jego słowami, obawa, iż modlitwę tą muzułmanie uznają za obowiązkową.

Wraz ze śmiercią Proroka, Allâh (عَزَّ وَجَلَّ) zakończył udoskonalanie religii (Islamu) i modlitwy *tarawih* zawsze pozostaną modlitwami zalecanymi i nadobowiązkowymi. Umar (radi Allâhu anhu) zainicjował jedynie regularne praktykowanie sunny, nie wprowadzając do sunny - nowej praktyki. Nie ustanowił nowych rytuałów, ani nie wprowadził nowych modlitw, nie twierdził również, iż modlitwa *tarawih* jest obowiązkowa i za jej opuszczenie spotka wiernego kara.

Podsumowując:
Bid`ah* to nie tylko innowacja w religii, uznana za sposób przypodobania się Allâhowi (عَزَّ وَجَلَّ). To wykroczenie przeciwko Allâhowi i Islamowi, albowiem osoba, która wprowadza 'nowe' naśladuje i praktykuje *bid`ah, twierdzi, iż Islam jest religią niedoskonałą, wybrakowaną.

---

[7] Konsensusie, zgodnym stanowisku, opinii

[8] Rodzaj modlitwy (też pod nazwą '*qiyam al-layl*') odmawianej w zgromadzeniu podczas ramadanu po modlitwie *iszâ* (nocnej). Składa się z 8 lub 10 rakatów (czasami 20), podczas których recytowanych są ajaty, sury Koranu.

Człowiek zakładając, iż *bid`ah* (czyn nie mający podstaw w Koranie i/lub sunnie), zbliży go do Allâha, iż 'nowa' praktyka w większym stopniu zadowoli Stwórcę, niż ta, którą On Sam objawił w Koranie i/lub którą ustanowił Prorok Muhammad (w sunnie), obraża Allâha przypisując sobie 'prawo' do wynajdywania nowych, lepszych 'ścieżek'. Zaprzecza on słowom Allâha (subhanahu ła ta'ala):

> **»Dzisiaj, zakończyłem (proces tworzenia) i udoskonaliłem waszą religię, wybierajcie Islam jako waszą religię»** (Koran 5:3)

i Proroka (ﷺ):

> "Do Allâha przybliżą was jedynie te rzeczy, których was nauczył, oddalą was zaś te, których zabronił."

Bid`ah* - to koncepcja 'niedoskonałej religii', to twierdzenie, iż w Islamie są braki lub nadwyżki - rzeczy niepotrzebne, z których można zrezygnować. Dlatego, musimy zwalczać i nienawidzić *bid`ah. Ta 'nienawiść' jest jedną z oznak miłości do Allâha (subhanahu ła ta'ala) i Proroka (ﷺ), umiłowania wiary, religii, która jest doskonała i zawsze doskonałą pozostanie.

II. Przyczyny Bid`ah

Nie stanowi wątpliwości fakt, iż świadome przestrzeganie zasad wyznaczonych przez Allâha w Koranie oraz sunnie Proroka Muhammada (ﷺ) chroni przed dewiacją i modyfikacją zasad Islamu.

> **»Oto moja droga prosta! Postępujcie więc po niej i nie podążajcie innymi drogami, aby one nie oddzieliły was od Jego drogi. Oto co wam nakazał Allâh, abyście mogli stać się bogobojnymi!.«** (Koran, 6:153)

Prorok (ﷺ) wyjaśnił znaczenie powyższego wersetu w hadisie zrelacjonowanym przez Masud'a następującymi słowy:

> "Wysłannik Allâha narysował na ziemi prostą linię i powiedział: "To jest droga Allâha." Następnie narysował kilka linii z lewej i prawej strony, mówiąc: "To są złe drogi, na których czeka, zwodząc ku nim Szatan." Następnie Prorok wyrecytował powyższy werset Koranu (który znaczy): "Zaprawdę to jest moja prosta droga, więc nią podążajcie, i nie podążajcie inną drogą, albowiem odwiedzie was ona od prawdziwej drogi."

Zatem nieświadomość, brak wiedzy, ignorancja w kwestiach dotyczących zasad Islamu, treści Koranu i sunny Proroka Muhammada (ﷺ), podążanie za pragnieniami, ślepe naśladownictwo opinii oraz osób, (min. niewiernych), prowadzą do rozpowszechnia się *bid`ah* wśród wyznawców Islamu.

1. Brak wiedzy odnośnie zasad i reguł Islamu.

Im więcej czasu upływa od zakończenia misji Proroka Muhammada (ﷺ), tym bardziej umniejsza się wiedza dotycząca kwestii religijnych wśród muzułmanów, a bardziej rozpowszechnia się *bid`ah*. Prorok Muhammad podkreślał to słowami:

> "Ci z was, którzy będą żyć długo, zauważą wiele sprzeczności (różnic). Zatem przestrzegajcie mojej sunny i sunny prawowiernych Kalifów." (Abu Dawûd, i inni)

Prorok Muhammad (ﷺ) powiedział również:

> "Allâh nie zabiera wiedzy - wyrywając ją od Swoich sług. Czyni tak, zabierając uczonych (na skutek śmierci), a kiedy nie będzie ani jednego, ludzie wybiorą sobie niedouczonych przywódców, u których będą zasięgać porad, a ci wydadzą *fatawa*[9] werdykty religijne bez wiedzy i wprowadzą ludzi w błąd i sami zbłądzą." (hadis potwierdzony)

2. Podążanie za pragnieniami

Allâh (subhanahu ła ta'ala) naucza o ludziach, którzy odwracają się od Koranu oraz sunny, podążając za własnymi pragnieniami:

> **»Jeśli tobie nie odpowiedzą, to wiedź, iż idą tylko za swoimi namiętnościami. A kto jest bardziej zbłąkany aniżeli ten, kto postępuje za swoją namiętnością, bez przewodnictwa ze strony Boga?!«** (Koran, 28:50)

> **»Czy widziałeś tego, który wziął sobie namiętność za swego boga? Bóg spowadził go z drogi w pełni wiedzy i położył pieczęć na jego słuchu i jego sercu; i położył zasłonę na jego spojrzeniu. Któż więc, poza Bogiem, poprowadzi go drogą prostą?«** (Koran 45:23)

3. Ślepe naśladownictwo opinii oraz ludzi (fanatyzm).

Ślepe naśladownictwo opinii oraz ludzi, utrudnia logiczną analizę dowodów oraz odróżnienie prawdy od fałszu. Allâh (ﷻ) mówi (co znaczy):

> **»A kiedy się im mówi: 'Idźcie za tym, co zesłał Bóg!' Oni mówią: 'Nie! My postępujemy za tym, przy czym zastaliśmy naszych ojców.' Czy nawet wówczas, gdyby ich ojcowie nieczego nie rozumieli i nie byli prowadzeni drogą prostą?«** (Koran 2:170)

Argumenty powyższe słyszymy dzisiaj i z ust niektórych ludzi min. sufich, którzy modlą się do zmarłych. Odrzucają oni nauki oparte na Koranie oraz sunnie, preferując własne zasady, nauki ich szeichów, praktyki ojców i dziadów.

[9] Liczba mnoga od *fatwa*.

4. Naśladowanie niewiernych.

Jest to jedna z najbardziej poważnych przyczyn *bid`ah*, co podkreśla hadis, zrelacjonowany przez Waqid al-Laithi:

> "Udaliśmy się Wysłannikiem Allâha do Hunain, a miało to miejsce wkrótce po tym, jak przyjęliśmy Islam. Było tam drzewo zwane [dhat an-wât], do którego poganie przywiązywali broń. Kiedy je minęliśmy, poprosiliśmy Proroka: "Wysłanniku Allâha! Wybierz dla nas [dhat an-wât], takie jak [dhat an-wât] pogan. Wysłannik rzekł: "Allâhu Akbar, to różne drogi. Na Tego, w Którego Dłoni spoczywa me życie, powiedzieliście to samo, co Żydzi Mojżeszowi, a powiedzieli oni: "Mojżeszu, daj nam bogów, takich jak oni mają." Mojżesz odrzekł: **»Zaprawdę, nie posiadacie wiedzy«** [Koran 7:138]. Prorok rzekł: "Z pewnością podążycie śladami waszych przodków." (At-Tirmidhi)

Powyższa narracja wyjaśnia, iż chęć naśladownictwa niewiernych spowodowała prośbę Izraelitów do Mojżesza o wyznaczenie im bogów. Tym samym motywem kierowali się Towarzysze Proroka, prosząc o wyznaczenie drzewa, do którego, oprócz Allâha, chcieli wznosić prośby o błogosławieństwo.

Podobne sytuacje mają miejsce w czasach nam współczesnych, wielu muzułmanów praktykuje *bid`ah* naśladując niewiernych poprzez np. celebrowanie urodzin Proroka Muhammada (ﷺ), wyznaczanie dni, tygodni na określone 'święta', przesadę w żałobie, organizację przyjęć po pogrzebach [tzw. stypy], wznoszenie pomników na grobach itp.

III. Niebezpieczeństwa Bid`ah

Bid`ah* można porównać do 'choroby zakaźnej', wirusa, który rozprzestrzenia się wśród ludzi. Osoba która 'zarażona jest *bid`ah, przekazuje 'wirus *bid`ah*' rodzinie, przyjaciołom, znajomym, który z kolei 'rozprzestrzeniają' dalej zarazki. Dochodzi to tego, iż zainfekowane jest całe społeczeństwo, zainfekowana wirusem 'herezji i innowacji' jest cała religia Islamu. Poniżej przedstawiamy niektóre z niebezpieczeństw *bid`ah*.

1. Bid`ah powoduje rozłam ummy.

Rozłam i podziały w ummie (społeczności muzułmańskiej) następują przede wszystkim z powodu 'ahl ul-*bid`ah*'. Udowadnia to wyraźnie historia. Wszyscy Sahaba (Towarzysze Proroka) podążali za tradycją, drogą wyznaczoną przez Proroka Muhammada (ﷺ). Otaczali się nawzajem szacunkiem i troską, nawet kiedy po panowaniu Uthman'a (radi Allâhu anhu) pojawiły się między nimi różnice w trakcie wypracowywania *idżtihâd*.

Walczyli z Alim (radi Allâhu anhu) i Mua'wiyą (radi Allâhu anhu) przeciwko sobie, a mimo to wciąż przyjmowali jedni od drugich hadisy, wspólnie się modlili, wydawali za mąż córki. Ich spory wynikały z różnicy *idżtihâd* (poglądów, opinii), lecz wciąż pozostawali zjednoczeni na

'drodze' Proroka (ﷺ) poprzez braterską miłość w imię Allâha. Kiedy *khawaridż* (podczas słynnej 'bitwy wielbłądów' pomiędzy Muwayią (radi Allâhu anhu) oraz Alim (radi Allâhu anhu)) zaczęli rozprzestrzeniać swoje poglądy, wielu muzułmanów wyłamało się z szeregów '*ahl as-sunnah*' (ludzi sunny), stając się pierwszymi '*ahl al-bid`ah*' (ludźmi innowacji). Warto zaznaczyć, iż żaden Sahaba (towarzysz Proroka) nie znalazł się między *khawaridż*.

Podział ummy następuje z powodu '*ahl al-bid`ah*'. Kiedy wprowadzają oni nowe idee, akty czci do religii, grupa, która powinna zawsze podążać za prawdą (jak wzmiankował Prorok) i.e. '*ahl al-sunnah*', odrzuca herezje, odmawia przyjęcia koncepcji oraz metodologii propagowanych przez '*ahl al-bid`ah*'.

Idee propagowane przez wielu współczesnych uczonych 'o wznoszeniu się ponad podziały, zjednoczeniu i zwalczaniu wspólnymi siłami *kufr*[10], są teoretycznie bardzo pięknym i pozytywnym apelem. Aczkolwiek, nie można zastosować go w praktyce, ze względu na fakt, iż muzułmanom nie wolno jest jednoczyć się z ludźmi, którzy nie zgadzają się z podstawowymi źródłami Islamu ie. Koranem i Sunną. Naszym obowiązkiem jest przeciwstawianie się tym, którzy podążają za *bid`ah*, jak tylko ustalimy dowody ich błędnego postępowania.

2. Bid`ah to Fitnah lub surowa kara dla społeczności muzułmańskiej

'Ludzie *bid`ah*' z założenia są nieposłuszni Prorokowi (ﷺ). Allâh (ﷻ) mówi w Koranie:

> **»Ludzie, którzy odwracają się od zaleceń Proroka, doświadczą [fitnah] albo surowej kary.«** (Koran 24:63)

Pewnego razu mężczyzna zapytał Imam'a Malik'a, czy może przyjąć *ihram*[11] w meczecie Proroka, a nie w *miqat*[12]. Imam Malik odpowiedział: "Obawiam się, iż doświadczysz *fitnah*[13]." Mężczyzna zapytał, "Dlaczego? Przecież dodaję tylko trochę do zasad *ihram*."[14] Wówczas, Imam Malik wyrecytował powyższy werset Koranu,

---

[10] Ateizm, niewiara w Allâha i Jego Proroka. Islam szczegółowo określa czyny, wierzenia, które są przejawami, stanowią *kufr*.

[11] a) Stan, w który wstępuje pielgrzym wykonujący '*umrah*' lub '*hadż*'. Islam wyznacza szczegółową etykietę stanu '*ihram*' b) Określony strój przywdziewany przez pielgrzyma

[12] Miejsce oddalone od Mekki, w którym pielgrzym musi przyjąć stan *ihram* (intencja oraz strój). Jest pięć *miqât*: Al-Juhfah, Qarn-Al-Manâzil, Yalamlam, Dhât Irâq oraz Dhul-Hulaifah. Wybór *miqât* uzależniony jest od kierunku z którego przybywają pielgrzymi

[13] a) Kuszenie, próba, doświadczenie, nieszczęście, pożądanie, uwiedzenie, fascynacja, zamieszanie

b) Przyczyna, która może odwieść muzułmanina od Islamu, doprowadzić do utraty wiary

[14] W innym przekazie czytamy:

"Pewien człowiek przyszedł do Imâma Malika pytając: 'O Abu Abdallâh, gdzie mam przyjąć Ihrâm?' Odpowiedział; 'Od Dhul-Hulaifah, tam gdzie Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) przyjmował Ihrâm.' Człowiek powiedział: 'Ja chcę przyjąć Ihrâm w

»Ludzie, którzy odwracają się od zaleceń Proroka, doświadczą [fitnah] albo surowej kary.« (Koran 24:63)

albowiem ów czyn wykraczał poza zalecenia Proroka (ﷺ). Dodał również: "Jaka *fitnah* może być większa od myślenia, iż obdarzono cię większymi zaletami od zalet, którymi obdarzony został Prorok Muhammad!" (Abu Szama, al Ba'ith ala inkar al-*Bid`ah* hawadith str. 14).

3. Bid`ah jest źródłem zła w ummie.

Szariat[15] został ustanowiony w celu zapewnienia człowiekowi dobrobytu na ziemi i w życiu wiecznym. Odrzucając autentyczne nauki i akceptując prawa inne niż wyznaczone przez Koran i sunnę, odmawiamy sobie dobra *maslahah* zastępując je złem *fasad*.

Wprowadzając nowe metodologie, koncepcje, '*ahl al-bid`ah*' zmieniają drogę, dzięki której wierny może dostąpić największego szczęścia w życiu na ziemi i po śmierci, na tą - która tego nie gwarantuje.

4. Bid`ah niszczy sunnę i kreuje do niej niechęć.

Kiedy do Islamu wprowadzana jest *bid`ah*, z reguły zastępuje ona jakiś element sunny, zaś wszelkie zmiany sunny, powodują iż nie jest ona przestrzegana we właściwy sposób. Ibn Abbas rzekł, "Kiedy wprowadzana jest *bid`ah*, umiera *sunnah*, i będzie trwało to do czasu, w którym zapanuje *bid`ah* (dosł. będzie żyć *bid`ah*), a *sunnah* umrze."

Hasan Ibn Attiya, należący do Ta'biîn rzekł: "Allâh odbiera od ludzi, którzy akceptują *bid`ah* - *sunnę* i nie oddaje jej, aż do Dnia Sądu."

Bid`ah* nie tylko powoduje 'wymarcie' sunny, lecz kreuje również ku niej nienawiść. '*Ahl al-bid`ah' nie tylko odmawiają akceptacji oryginalnej sunny, lecz również unikają meczetów czy też miejsc, gdzie sunna jest praktykowana. Na przykład, gardzą muzułmanami, którzy modlą się w butach, podczas kiedy praktyka ta została ustanowiona przez sunnę. '*Ahl al-bid`ah*' wykraczając poza granice zdrowego rozsądku, twierdzą, iż jakikolwiek brud pokrywający obuwie, uniemożliwia odprawianie modlitw. Zapominają oni, iż nie wolno człowiekowi podejmować decyzji w kwestiach Islamu, religii, której jedynym właścicielem jest Allâh! Allâh wie co znajduje się pod naszym obuwiem, jak również co znajdowało się pod obuwiem

---

meczecie w którym jest grób.' Imâm Malik powiedział: 'Nie rób tego, gdyż obawiam się że popadniesz w *Fitnah*.' Człowiek odpowiedział: **'Jakaż to może być Fitnah? Dodam jedynie kilka mil.'** Imâm Mâlik powiedział: 'A jakaż może być większa Fitnah niż to że wydaje ci się iż osiągniesz zalety jakich Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) nie osiągnął.'" (Al'I'tissam autorstwa Imâma Asz-Szatibi, 1/132)

[15] Prawo islamskie opierające się na zakazach, nakazach, zaleceniach Koranu i Sunny Proroka Muhammada (sal allahu `alejhi ła sallam)

Proroka (ﷺ) i Towarzyszy a faktem, jest, iż zezwolił on muzułmanom odprawiać modlitwę w obuwiu. Zaś do naszych obowiązków należy słuchać, być posłusznym (jak naucza Koran) i nie wydawać osądów.

Kreując niechęć do sunny, '*ahl al-bid`ah*' sprawiają, iż podążanie za nią i jej przestrzeganie, staje się dla ludzi ciężarem. Wierni nieustannie poddawani są naciskom, nakazom modyfikacji aktów czci i zachowań. Nawet ci muzułmanie, którzy pragną szczerze przestrzegać sunny, napotykają ogromne trudności, albowiem '*ahl al-bid`ah*' wprowadza zamęt w kwestiach religijnych i konfunduje do tego stopnia, iż wierni wmanipulowani w 'innowacje', nie są w stanie odróżnić kłamstwa od prawdy, mimo swych szczerych intencji.

Insha'Allâh, Allâh osądzi ich stosownie do zamiarów, aczkolwiek należy pamiętać, iż czyny nie mające podstaw w Koranie i Sunnie są nie do przyjęcia, bez względu na intencje, które je powodują.

5. Bid`ah prowadzi do Kufr

Al-Barbahârî, towarzysz Ahmad'a Ibn Hanbal'a, rzekł, "Wystrzegajcie się *bid`ah*, albowiem zaczyna się ona od małej rzeczy, przypominającej prawdę a ludzie ogłupieni podążają za nią, i *bid`ah* rozrasta się i rozrasta tak bardzo, iż pojmani (przez *bid`ah*), znajdują się poza Islamem."
Ibn Taymiyyah w jednej ze swoich książek pisze: "W rzeczy samej, *kufr* Żydów oraz Chrześcijan jest wynikiem *bid`ah*. Wprowadzili oni do religii innowacje, które odwiodły ich od prawdziwych nauk Mojżesza i Jezusa (alajhumma salatu was-salâm)".

6. Bid`ah utrudnia szerzenie Islamu oraz czynienie dawah w imię Allâha.

Jednym z najprostszych sposobów kreowania niechęci wśród ludzi do Islamu, jest wykorzystanie ideologii '*ahl al-bid`ah*' przez przeciwników Islamu w celu przedstawienia tak zwanej 'prawdy' o religii Allâha.
Programy telewizyjne o Islamie, prezentują między innymi sufich oddających się *dhikr*[16], podczas kiedy sposób w jaki to wykonują nie ma nic wspólnego z Islamem.
Wierzenia '*ahl al-bid`ah*' nie mają podstaw w *fitrah*[17]. *Fitrah* zawiera wyłącznie prawdę o Islamie; dlatego ludzi, obstających przy prawdzie nie zwiodą idee z nią sprzeczne.

[16] wspominanie Allâha

[17] *Fitra*: religijne znaczenie tego słowa, to religia Islamu, czysty monoteizm. »Przeto zwróć swoje oblicze ku religii [*diin*], jak człowiek gorliwie pobożny [*hanifan*], zgodnie z naturą [*fitrah*] Allâha, z którą stworzył ludzi [*fatara`n-nas*]. - Niech nie zachodzą zmiany w stworzeniu Boga (w Jego religii)! - To jest religia [*diin*] prawdziwa, lecz większość ludzi nie wie.« (Surah ar-Rum, 30:30)

Podobnie, grupa 'Farakkhan' tzw. 'naród Islamu' jest przedstawiana przez niewiernych jako 'grupa islamska'. Osoba, która docieka prawdy, nigdy nie przyjmie ideologii ani wierzeń, które grupa ta szerzy pod nazwą Islamu.

7. W odniesieniu do jednostki, Bid`ah niszczy Akhira[18] człowieka.

Najlepszym przykładem, jest termit, któremu pozwolono zamieszkać w drzewie. Wyobraźmy sobie, iż *bid`ah* jest termitem a człowiek - drzewem. Wcześniej czy później zniszczy ona człowieka, o czym wielokrotnie nauczał Prorok (ﷺ) w hadisach.

Bid`ah* zostanie zniszczona w Ogniu Piekielnym. Allâh (ﷻ) stawia barierę między skruchą a osobą oddającą się *bid`ah. Zostanie ona przeklęta przez Allâha i Anioły, jej uczynki nie zostaną przyjęte, tak długo jak praktykuje *bid`ah*. W życiu doczesnym, wydawać będzie jej się, iż czyni rzecz miłą Allâhowi, po zaś śmierci, zrozumie, iż jego postępowanie nie przyniosło żadnych korzyści. Nie tylko poniesie karę za własną *bid`ah*, lecz również za to, iż przyjęli od niej *bid`ah* inni ludzie.

IV. Przykłady współczesnych Bid`ah

Bid`ah która zadomowiła się dzisiaj wśród muzułmanów, ze względu na ogromny przedział czasowy odgradzający nas od ery Proroka Muhammada, umniejszanie wiedzy w kwestiach religijnych, jak również dużą liczbę promotorów innowacji, jest przeogromna. Jedną z przyczyn jest również naśladowanie i przyjmowanie rytuałów praktykowanych przez niewiernych. Prorok powiedział:

"Z pewnością podążycie śladem waszych przodków." (At-Tirmidhi)

1. Celebrowanie urodzin Proroka Muhammada.

Jest to święto, które jest lustrzanym odbiciem świętowania urodzin Jezusa (ﷺ) przez chrześcijan, tzw. 'Świąt Bożego Narodzenia'. Celebrują je w miesiącu *rabi al-awwal* nie posiadający wystarczającej wiedzy o Islamie muzułmanie; naśladując uczonych, którzy zboczyli z właściwej ścieżki Islamu. Świętuje się w meczetach, w domach, miejscach, specjalnie wyznaczanych na tą okazję.

Prorok powiedział także: "Każdy noworodek rodzi się w stanie fitry. Następnie jego rodzice czynią z niego Żyda, Chrześcijanina lub Maga, zupełnie jak zwierzę które rodzi się nienaruszone. Czy widzisz aby którekolwiek z nich było okaleczone (przy porodzie)?" (Sahih Muslim, księga al-Qadar)

[18] życie po śmierci

Oprócz tego, iż święto to jest innowacją wynikającą z naśladownictwa chrześcijan, obejmuje ono również politeistyczne praktyki i rzeczy nie do przyjęcia, takie jak recytowanie litanii z przesadnym wychwalaniem Wysłannika Allâha (ﷺ), czemu często towarzyszy bicie w bębny. Ludzie wznoszą też prośby do Proroka (ﷺ) - a nie do Allâha (subhanahu ła ta'ala). Prorok (ﷺ) powiedział:

> **"Nie przesadzajcie w oddawaniu mi czci jak uczynili to chrześcijanie z Jezusem, synem Maryi. Jestem jedynie człowiekiem, zatem nazywajcie mnie poddanym Allâha i Jego Wysłannikiem." (Buchari, Muslim)**

Świętowanie, które ogranicza się jedynie do spożywania posiłków, gromadzenia się w domach i okazywania radości, wciąż jest *bid`ah* innowacją, zgodnie z hadisem:

> **"Każda nowa (wymyślona) praktyka jest *bid`ah,* a każda *bid`ah* prowadzi do dewiacji." (Buchari, Muslim.)**

Wytłumaczyliśmy, iż obchodzenie urodzin Proroka jest *bid`ah* albowiem nie ma ono podstaw w Koranie, sunnie, ani praktyce Pobożnych Przodków, ani następnego pokolenia. Święto to pojawiło się po 4 wieku *hidżra*[19], zapoczątkowali je szyiccy Fatymidzi. Szeich al-Islam ibn Taymiyyah, powiedział:

"Podobnie, ludzie którzy celebrują urodziny Proroka czynią to naśladując chrześcijan obchodzących urodziny Jezusa lub z umiłowania Proroka. Mimo tego, iż nie ma pewności odnośnie dokładnej daty urodzin Proroka. Uroczystości takie nie miały miejsca za czasów prawowiernych kalifów, jeśli były by one rzeczą właściwą, zasługiwali by oni o wiele bardziej niż my na to by je celebrować. Miłowali i szanowali oni Proroka bardziej niż czynimy to my, i bardziej żarliwie pożądali rzeczy dobrych. Prawdziwe umiłowanie Proroka i szacunek możemy okazać mu przez podążanie za jego sunną, wypełniając jego nakazy i przestrzegając zakazów, propagując wiadomości z którą został wysłany sercem, słowem i czynem. Oto droga prawowitych następców, droga *muhajirîn* oraz *ansâr*, jak i ich pobożnych naśladowców." (Iqtida as-Sirat-ul-Mustaqîm 2/165. Tekst wypowiedzi skrócony przez autora).

2. Wiara, iż błogosławieństwa mogą pochodzić od miejsc, reliktów itp.

Do praktyk, które są innowacją zalicza się m.in. poszukiwanie błogosławieństw od stworzenia Allâha. Bierze ona swój początek z pogańskich rytuałów; jest również pułapką zastawianą przez wyrachowanych ludzi, w celu wyłudzenia pieniędzy.

Tabarruk oznacza poszukiwanie *barakah* - błogosławieństwa w obfitości dobrych rzeczy oraz jej ciągłości. Prośby o rzeczy dobre oraz ich ciągłość / zwiększanie należy wznosić wyłącznie do Allâha, albowiem tylko On posiada wystarczającą moc, aby je spełnić. Tylko Allâh zsyła błogosławieństwa i tylko On sprawia, iż otaczają one ludzi. Stworzenia nie mogą tego uczynić,

[19] Emigracja Proroka Muhammada z Mekki do Medyny w 622 r.ne., od tej daty rozpoczyna się kalendarz muzułmański, zwykle w tekstach daty wg tego kalendarza oznacza się używając skrótu [a.h.] lub [h] np. 1419 a.h.

albowiem nie posiadają ani mocy stwórczej ani nie są w stanie zagwarantować, iż błogosławieństwa będą trwały.

Zatem wiara, iż błogosławieństwa mogą spływać na ludzi z miejsc, pochodzić od reliktów, iż mogą udzielać go zmarli lub żywi ludzie, jest zabroniona, albowiem ustanawia *szirk*[20]. Do *szirk* może prowadzić również przekonanie, iż odwiedzanie grobów lub osób, czy dotykanie ich może pomóc w uzyskaniu błogosławieństwa od Allâha.

Towarzysze, nigdy nie prosili o barakah po śmierci Proroka za 'pośrednictwem' komnaty Proroka, czy też jego grobu, nie udawali się też specjalnie do miejsc, w których modlił się Prorok lub spoczywał, aby tam prosić Allâha o błogosławieństwo. Podobnie, nie prosili o błogosławieństwa za pośrednictwem pobożnych osób; min. takich jak Abu Bakr, Umar oraz inni wybitni Towarzysze, ani za ich życia ani po śmierci.

Nie udawali się do jaskini *Hirâ'* aby tam modlić się i wznosić prośby, nie udawali się też na górę *Tûr*, na której Allâh przemówił do Mojżesza, nie udawali się do innych miejsc, w których rzekomo spoczywają ciała Proroków lub pobożnych ludzi. Nie odwiedzali też budowli, wzniesionych nad zwłokami Proroków.

Co więcej, Towarzysze nie udawali się do miejsc w Medynie i w Mekce, w których Prorok zwykle odmawiał modlitwy i nie dotykali ich ani nie całowali. Skoro Prorok nie nakazał, aby całować czy dotykać miejsca w których odprawiał modlitwy, lub w których stanęła jego stopa, to również miejsca, w których modli się, spali inni ludzie powinny być unikane, albowiem całowanie ich, dotykanie ich nie zostało ustanowione przez sunnę Muhammada.[21]

---

[20] Politeizm, oddawanie czci innym stworzeniom Allâha (poza Allâhem), dodawanie Allâhowi towarzyszy w jakikolwiek sposób. Jest najcięższym grzechem w Islamie, który nie zostanie przez Allâha wybaczony - jeśli osoba umrze w stanie niewiary. Jest to głowny grzech niewiernych, przyjmuje on różne formy od: jawnego oddawania czci idolom, bożkom, poprzez nadawanie cech Allâha Jego stworzeniu, przypisywanie Allâhowi cech charakteryzujących Jego stworzenie, wznosznie modlitw, próśb o pomoc, wstawiennictwo do innych poza Allâhem

[21] Warto tutaj także przytoczyć trzy bardzo istotne hadisy. Abu Sa`îd al-Khudri przekazał że Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział:
"...Wyruszać w podróż można jedynie aby odwiedzić trzy Meczety, Masdżid-al-Haram [świątynię w Mekce], Masdżid-ul-Aqsa [meczet w al-Quds, Jerozolimie] i mój meczet [Masdżid an-Nabi, w Medynie]." (Sahih al-Buchari, tom 3, nr. 215; i inni) Szeich al-Albâni powiedział w ad-Da'îfah (nr. 47) "Hadith ten nie tylko zabrania podróżowania do innych meczetów niż te powyżej wymienione; zawiera on także zakaz podróżowania do jakiegokolwiek innego miejsca które ludzie uważają że przybliży [*wasîlah*] ich do Allâha, bez względu na to czy jest to meczet, grób, czy jakiekolwiek inne miejsce. Jest to także potwierdzone w następującym hadisie, w którym Abu Hurayrah przekazał:
"Spotkałem Basrah ibn Abi Basrah al-Ghifaari i spytałem się, 'Skąd wracasz?' Odpowiedział, 'Z at-Tûr [z góry Synaj].' Powiedziałem, 'Jeżeli spotkałbym cię wcześniej to nie poszedłbyś tam! Słyszałem jak Wysłannik (sal allahu `alejhi ła sallam)

3. *Bid`ah* dotycząca aktów czci.

Spotykamy się dzisiaj z ogromną ilością innowacji, wprowadzanych do praktyki religijnej, aktów czci. Między nimi są:

› Wymawianie intencji modlitwy na głos, przez recytację "zamierzam wykonać taką a taką modlitwę ku czci Allâha". Praktyka taka nie została ustanowiona przez Proroka i jest *bid`ah*.

»Powiedz: 'Czyż będziecie pouczać Allâha o waszej religii, skoro Bóg wie, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? I Allâh o każdej rzeczy jest wszechwiedzący?!« (Koran 49:16)

Intencję nosi się w sercu lub w myślach, ponieważ jest to 'zamiar wewnętrzny', którego się nie werbalizuje.

› Grupowa recytacja *dhikr* po zakończeniu *salat*[22]. Rzeczą, która jest przez sunnę zalecana jest recytacja indywidualna, a nie - grupowa.

› Wymóg recytacji sury Al-Fatiha w określonych okolicznościach oraz po zakończeniu suplikacji za zmarłych.

› Wydawanie przyjęć po pogrzebie tzw. 'stypy', wynajmowanie osób do recytowania Koranu, utrzymując, iż jest to elementem rytuału żałobnego, który przyniesie korzyść zmarłemu. Innowacje te nie mają podstaw w Islamie, nie zostały usankcjonowane przez Allaha. Są utrudnieniem, które ludzie na siebie sami nakładają.

› Obchodzenie (świętowanie) takich okazji jak: *isra'*[23], *mi'râdż*[24], emigracji Proroka do Medyny.

› Wykonywanie specjalnie w miesiącu *radżab* a) pielgrzymki *umrah* tzw. *radżabi umarh*; powiązanej z określonymi aktami czci; b) szczególnych modlitw c) poszczenie; podczas kiedy miesiąc *radżab* nie posiada żadnej przewagi nad innymi miesiącami jeśli chodzi o wykonywanie *umrah*, postu, modlitwy, ofiary, itp.

› Innowacją są litanie sufich, albowiem różnią się od ustalonego rytuału *dhikru* zarówno w kwestiach takich jak brzmienie, termin wykonywania oraz sposób.

› Dedykowanie nocy podczas której przypada połowa miesiąca *sza`bân* na modlitwy, przestrzeganie postu specjalnie w ciągu tego dnia, jest innowacją, albowiem nigdy nie zostało potwierdzone w autentycznych narracjach, iż Prorok specjalnie pościł tego dnia i modlił się w nocy.

---

powiedział: 'Nie udawajcie się w podróż [z intencją czci] w inne miejsca niż trzy [wcześniej wspomniane] meczety.'" (Przekazał Ahmad i inni z sahîh isnâd)

Prorok powiedział także: "Niech klątwa Allaha spocznie na Żydach i Chrześcijanach za to że wzięli groby swych Proroków jako miejsca czci [`ibadah]" (Sahih al-Buchari, tom 1, nr. 427)

[22] Modlitwa

[23] Cudowna podróż nocna Proroka Muhammada (sal allahu `alejhi ła sallam) z Mekki do Jerozolimy, prawdopodobnie miała miejsce ok. 621 r.

[24] Wniebowstąpienie, nocna podróż proroka Muhammada do siedmiu niebios 27 dnia [radżab], z Jerozolimy.

› Wznoszenie grobowców ponad grobami oraz obieranie ich za meczety, odwiedzanie grobów z nadzieją na błogosławieństwo, wznoszenie próśb o wstawiennictwo u Allâha do zmarłych jak i żywych, uciekanie się do jakiegokolwiek pośrednictwa miedzy człowiekiem a Allâhem za pomocą stworzenia Allâha.

IV. Rozwiązania mające na celu unikanie i zwalczanie bid`ah

Ahl as-sunnah wa al-dżama'ah nieustannie stara się obalać i potępiać teorie i praktyki rozpowszechniane przez innowatorów jak również chronić ludzi przed praktykowaniem innowacji. Poniżej kilka przykładów.

Umm ad-Darda (matka ad-Darda) powiedziała: "Pewnego dnia Abu Darda (ojciec Darda, ie. jej mąż) wrócił do domu bardzo zagniewany, a kiedy zapytałam go, czy ma problem, odpowiedział "Zauważyłem, iż praktyki (zwyczaje) ludzi nie mają już nic wspólnego z sunną Muhammada, za wyjątkiem modlitwy." (Sahih al-Buchari)
Abu Darda chciał przez to powiedzieć, iż ludzie pomiędzy którymi żył Muhammad (ﷺ) czynili wiele rzeczy, wprowadzili wiele innowacji, którym Prorok (ﷺ) się sprzeciwiał.

Umar bin Yahya powiedział: "Słyszałem jak mój ojciec mówił, iż jego ojciec powiedział: 'Kiedy czekaliśmy na progu domu Abdullah b. Mas'ud przed modlitwą *fadżr*[25], aby razem udać się do meczetu, podszedł Abu Musa al-Ash`ari i zapytał: 'Czy Abu Abdurrahman już wyszedł? (mając na myśli Abdullah b. Mas`ud). Zaprzeczyliśmy. Wtedy przysiadł się do nas. Kiedy Abdullah wyszedł, wstaliśmy, aby towarzyszyć mu do Meczetu. Abu Musa rzekł: "Abu Abdurrahman! Ujrzałem w meczecie coś, co wydało mi się dziwne, mimo, iż widziałem same dobre rzeczy, chwała Allâhowi.' Ibn Mas`ud zapytał: "Co to było?" Abu Musa rzekł: "Jeśli będziesz żyć długo, zobaczysz." Powiedział: "Widziałem w Meczecie, jak ludzie siedzieli w grupach, czekając na modlitwę, a każdym kręgu (grupie) był mężczyzna i leżała sterta kamieni. Człowiek ten instruował grupę słowami: 'Allâhu Akbar sto razy', a oni powtarzali to (odliczając kamienie). 'La illaha il Allâh sto razy', i znowu ludzie powtarzali. Abdullah b. Mas`ud zapytał Abu Musa: "Czy coś im powiedziałeś?". Abdullah rzekł: "Nie, nic nie powiedziałem, czekałem na twoje wskazówki." Abdullah powiedział: "Dlaczego nie zaproponowałeś, aby policzyli swoje grzechy, a gwarantuję, iż nie popełnili by co do nich żadnego błędu" i skierował się do Meczetu, a my za nim. Kiedy podeszliśmy do ludzi zgromadzonych w kręgach, stanął przy nich i zapytał: "Cóż robicie? Policzcie wasze grzechy a gwarantuje wam, iż nie popełnicie błędu odnośnie żadnego dobrego uczynku. Biada wam, o społeczności Muhammada! Jak szybka jest wasza zagłada. Towarzysze Proroka wciąż są między nami, a jego (*ie. Proroka*) ubrania jeszcze się nie zniszczyły, a przyrządy nie połamały. Na Tego, w Którego Dłoni spoczywa moje życie, albo podążacie za religią lepiej niż

[25] Modlitwa poranna o świcie.

Muhammad, albo otwieracie drzwi dewiacji.' Odpowiedzieli: "Na Allâha, o Abu Abdurrahman, chcemy czynić tylko dobre rzeczy." Rzekł: "Wielu ludzi pragnie czynić dobro, lecz nigdy im się to nie udaje. Wysłannik Allâha powiedział nam, iż pojawią się ludzie, którzy będą czytać Koran, lecz nigdy nie wydosanie się z ich ust (*dosł. gardeł*). Na Allâha większość z was jest taka jak oni." Amr bin Samalah skomentował: "Większość z nich walczyła przeciwko nam po stronie *khawaridż* w bitwie *Nahrawân*."" (Przekazał ad-Darimi w Sunan (1/79))[26]

Wierni naśladujący sunnę (*ahl-sunnah wa al-dżama`h*) muszą być świadomi niebezpieczeństw *bid`ah*. Często, w sytuacjach w których grupa stara się sprzeciwić *bid`ah*, ludzie, którzy jej bronią podają się za '*ahl as-sunnah*' i twierdzą, iż nie wolno niczego narzucać, należy zezwolić ludziom na wolny wybór, itp. Jest to co najmniej dziwne stanowisko, albowiem, kiedy idea bądź czyn sprzeciwiają się Koranowi lub/i sunnie, wówczas nie istnieje pojęcie 'wolnego wyboru' i nic nie usprawiedliwia zezwalania na praktykowanie tego, czego pragną ludzie, a nie tego co nakazuje i czego zakazuje Allâh! Jest to jeden z efektów błędnego pojmowania koncepcji *bid`ah*.

Obowiązkiem, który został nałożony przez Allâha na muzułmanów, jest 'zalecanie rzeczy dobrych i zabranianie rzeczy złych'[27]. *Bid`ah* jest odmianą największego *munkar* - zła a Prorok (ﷺ) nauczał, iż *munkar* należy zwalczać.

Rzeczą niezbędną jest pogłębianie wiedzy własnej i nauczanie innych o Koranie oraz autentycznej sunnie Proroka (ﷺ), umożliwiając rozróżnienie między tym co jest - a co nie jest *bid`ah*. Należy czytać [tafsir] (wyjaśnienia znaczenia) wersetów Koranu oraz analizować hadisy Proroka (ﷺ), biorąc pod uwagę kontekst, sytuację, w której miały miejsce objawienia lub której dotyczyły hadisy.

> **»To jest moja droga prosta! Postępujcie więc po niej i nie chodźcie po innych drogach, aby nie oddzieliły was od Jego drogi. Oto co nakazał wam Allâh!«** (Koran 6:153)

Na przykład: wiele osób popełnia błąd interpretując hadis Proroka (ﷺ), w którym obiecuje on nagrodę dla ludzi wprowadzających dobrą praktykę do Islamu, jako 'zachętę' do wprowadzania innowacji. Jeśli przyjrzymy się wcześniejszej części hadisu w kolekcji Muslim'a, wówczas zrozumiemy, iż Prorok wypowiedział te słowa, zasmucony faktem, iż nie udzielono pomocy biedakom zgromadzonym obok meczetu. Po tym jak Prorok (ﷺ) wygłosił mowę napominając o dobroczynności, należącej do oznak bogobojności, jeden człowiek obdarował potrzebujących. Pozostali wierni zaczęli go naśladować - rozdawać jałmużnę, a na twarzy Proroka zagościła radość.

[26] Szeich Salim al-Hilali potwierdził wiarygodność tego przekazu w al-Bid`ah (str. 26-29)

[27] arab. 'al-amr bil-maruf wa annahi 'an al-munkar

Sunna zaleca dobroczynność, zatem dopełniając i praktykując rzecz zgodną i zalecaną przez szariat (którą zaniedbują inni muzułmanie), wskazujemy naszym braciom i siostrom - właściwą drogę do Allâha (عَزَّوَجَلَّ). Otrzymamy za to od Stwórcy (عَزَّوَجَلَّ) nagrodę. Pomimo, iż czyn taki, ustanawia, zgodnie z dosłownym znaczeniem 'dobrą *bid`ah*', nie ma on żadnego powiązania z koncepcją *bid`ah* według szariatu. Takie same zasady dotyczą złego uczynku.

Niechaj Allâh chroni nas przed popełnianiem *bid`ah* i prowadzi Swoją prostą drogą, umacniając w wierze. Wszelkie dobro pochodzi od Allâha (عَزَّوَجَلَّ) oraz Jego Wysłannika (ﷺ) a wszelkie zło od człowieka i Szatana.

Imam Mâlik powiedział:
"To, co nie stanowiło religii za czasów Wysłannika (ﷺ) oraz jego towarzyszy (رضي الله عنهم), nie będzie w naszych czasach stanowić religii. Ten, kto wprowadza innowację do religii Islamu i uważa, iż czyni dobrą rzecz, twierdzi, iż Muhammad (ﷺ) zdradził swe Przesłanie."